

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 1919, sp. zn. Kr II 62/19

Číslo: 45/1919

Právní věta:

Přípustnost zmateční stížnosti ohlášené z příkazu otcova matkou nezletilé obžalované, třeba že se tato v souhlase s matkou opravných prostředků proti rozsudku vzdala.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 23.05.1919

Spisová značka: Kr II 62/19

Číslo rozhodnutí: 45

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nezletilá, 18 let stará obžalovaná prohlásila do protokolu o hlavním přelíčení v souhlase se svou matkou, která při hlavním přelíčení byla přítomna, že se vzdává opravných prostředků, a byl jí na její žádost povolen odklad trestu. Kromě matky obžalované žije též její otec, v jehož domácnosti obžalovaná s ostatními členy rodiny bydlí. Se zřetelem k § 282 tr. ř., dle něhož jsou rodiče obžalovaného nezletilce oprávněni, i proti jeho vůli ohlásiti v jeho prospěch zmateční stížnost proti rozsudku jej odsuzujícímu, není zajisté žádné pochyby o tom, že se mohou oba rodiče za jeho souhlasu vzdáti tohoto opravného prostředku. Učinila-li tak pouze matka bez souhlasu a zmocnění svého manžela, který jako otec je dle § 152 obč. zák. povinen, své nezletilé děti zastupovati, nelze o vzdání se opravného prostředku vpravdě mluvíti a nemá proto významu ve smyslu čís. 1 § 1 zákona ze dne 31. prosince 1877 č. 3 ř. z. z roku 1878 okolnost, že matka obžalované souhlasila se vzdáním se zmateční stížnosti, projeveným nezletilou dcerou. Neměl proto nalézací soud odmítnouti *a limine* zmateční stížnost ohlášenou matkou obžalované, v níž tato praví, že tak činí z rozkazu otcova resp. manželova, dokud aspoň nevyšetřil, zdali nedal otec opravdu své manželce příkaz, aby zmateční stížnost podala, třeba se jí nezletilá obžalovaná dříve vzdala. Soudu nalézacímu bylo uvážiti, že rodičům nezletilce nemůže býti lhostejno, že týž snad z nezkušenosti nechá vejíti v moc práva rozsudek, který ho trvale zatíží, ale zároveň se i cti jeho rodičů dotýká. Otec obžalované neohlásil sice sám osobně formálně zmateční stížnosti, čehož vzhledem k tomu, co shora řečeno, nebylo ani potřebí, poněvadž však tím, že se připojil ku stížnosti své manželky, kterou tato podala proti odmítnutí ohlášené zmateční stížnosti, dal na jevo, že s ohlášenou zmateční stížností souhlasí, není třeba dalšího jeho vylíčení v tomto směru. Poněvadž nelze tedy míti za to, že by rodiče nezl.

obžalované se byli vzdali zmateční stížnosti a opačný názor vyslovený v naříkaném usnesení nalézacího soudu spočívá na právním omylu, jest shora uvedené usnesení dle § 2 cit. zákona odůvodněno.